

Antennebeleid

Gemeente Nieuwkoop

Oktober 2009

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Netwerken en antenne-installaties	4
2.1 Werking antenne-installaties	4
2.2 Typen draadloze netwerken	4
3. Bestaand beleid en toepasselijke wet- en regelgeving	5
3.1 Nationaal Antennebeleid	5
3.2 Convenant	5
3.3 Wet op de Ruimtelijke Ordening	6
3.4 Woningwet	6
3.5 Telecommunicatiewet	7
3.6 Wet milieubeheer	7
3.7 Monumentenwet 1988	7
4. Antenne-installaties en gezondheid	8
4.1 Standpunt Gezondheidsraad, GGD Nederland, Rijksoverheid en EU	8
4.2 Standpunt Rijk	8
4.3 Jurisprudentie inzake gezondheidsaspecten, Raad van State	9
5. Uitgangspunten antennebeleid	10
5.1 Bestaande antennemasten (nulmeeting)	10
5.2 Criteria voor antenne-installaties	10
5.3 Visuele aspecten	11
5.4 Procedure	11
Bronvermelding	12

Bijlage 1	Het Nationaal Antennebeleid
Bijlage 2	Het antenneconvenant
Bijlage 3	Besluit bouwvergunningvrije en lichtbouwvergunningplichtige gebouwen
Bijlage 4	Standpunt Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG)
Bijlage 5	Gezondheidsraad Briefadvies
Bijlage 6	Factsheet Wereldgezondheidsorganisatie: Basisstations en draadloze technologieën

1. Inleiding

In de afgelopen jaren heeft mobiele telecommunicatie een enorme groei doorgemaakt. Burgers en bedrijven hechten veel waarde aan een ruime beschikbaarheid en goede toegankelijkheid van het mobiele telecommunicatienetwerk. Mobiele communicatie is uitgegroeid tot een voorziening van openbaar nut.

Om te bereiken dat alle inwoners de mogelijkheden kunnen benutten voor draadloze telecommunicatie, heeft de overheid het Nationaal Antennebeleid ontwikkeld. Hieruit is het antenneconvenant ontstaan. Dit convenant is een afspraak tussen zes partijen: het ministerie van Verkeer en Waterstaat (V&W), het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM), de Vereniging van Nederlandse gemeenten (VNG) en de operators van mobiele telecommunicatie die zelf een netwerk exploiteren (KPN, Vodafone, en T-Mobile).

Het convenant regelt de vergunningsvrij masten tot 5 meter hoog op en/of aan objecten hoger dan 9 meter. Om in de nabije toekomst te voldoen aan de vraag is het noodzakelijk dat er antennemasten worden geplaatst die hoger zijn dan 5 meter. De uitgangspunten van het antennebeleid zorgen ervoor dat antenne-installaties niet overal worden geplaatst. Zodat deze niet zullen leiden tot horizonvervuiling of ongewenste ruimtelijke inpassing. Deze nota schept een kader vanuit ruimtelijke oogpunten en geeft de toetsingscriteria waaraan aanvragers dienen te voldoen.

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de recente ontwikkelingen op het gebied van netwerken en antenne-installaties. In hoofdstuk 3 wordt het beleidskader weergegeven en in hoofdstuk 4 de gezondheidsaspecten. In hoofdstuk 5 komen de uitgangspunten voor het plaatsen van antennemasten aan bod.

2. Netwerken en antenne-installaties

2.1 Werking antenne-installaties

Een antenne-installatie bestaat uit antennes, antennedragers, bedrading en techniekkasten. Een antenne-installatie kan uit meerdere antennes bestaan. Een antenne-installatie voor mobiele communicatie bestaat over het algemeen uit drie antennes, één antenne bestrijkt een gebied van 120 graden rondom de installatie.

Antennes werken met elektromagnetische velden, deze velden worden gebruikt om draadloos informatie te verzenden en ontvangen. Overal waar draadloos wordt gecommuniceerd, zijn er antennes nodig. De werking van een antenne is vergelijkbaar met een zaklamp, de lichtbundel schijnt naar voren. De lichtbron dient krachtiger te worden gemaakt als men verder wil schijnen. De antenne zendt de elektromagnetische velden voornamelijk horizontaal uit. De elektromagnetische velden zijn radiogolven waarbij de vorm van de antenne de richting bepaalt van het zendsignaal.

Het draadloos communiceren (spraak en data) is de voornaamste functie van de antenne. Door middel van radiosignalen is het mogelijk televisiebeelden te versturen, draadloos mailen, internetten en het versturen van foto's en videobeelden. Dit zijn enkele toepassingen waarvoor de antennes worden gebruikt.

2.2 Typen draadloze netwerken

In Nederland zijn er verschillende draadloze netwerken actief, voor het antennebeleid van de gemeente Nieuwkoop zijn de belangrijkste het GSM- en UMTS-netwerk (in de toekomst WIMAX, LTE). Om een beter beeld te krijgen van de verschillende netwerken zijn hieronder de drie belangrijkste netwerken omschreven.

GSM

GSM staat voor Global System for Mobile communications. Het is wereldwijd de meest gebruikte draadloze communicatietechnologie. In 1992 werden in Nederland de eerste GSM netwerken in gebruik genomen. GSM wordt vooral gebruikt om te telefoneren en korte tekstberichten (sms) te verzenden. Voor snelle overdracht van grote bestanden is het netwerk, ondanks de introductie van nieuwe technieken (WAP en GPRS), veel minder geschikt.

UMTS

UMTS staat voor Universal Mobile Telephone System en is de opvolger voor GSM-telefonie. Waar GSM hoofdzakelijk is bedoeld voor spraak, kan UMTS ook datatoepassingen draadloos overbrengen. Niet alleen ter vermaak, ook voor bijvoorbeeld voorzieningen in de zorg wordt er gewerkt aan toepassingen. Denk daarbij aan senioren die langer in hun huis kunnen blijven wonen omdat via beeldschermen dagelijks contact is met verzorgers. De bedekking is afhankelijk van de sterkte van de radiogolven, waarbij geldt dat bij een grotere concentratie van antenne-installaties een minder sterk signaal nodig zal zijn.

C2000

C2000 is een relatief nieuw antennesysteem waarmee politie en hulpverleners communiceren. In het besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken is bepaald dat specifiek deze masten bouwvergunningvrij zijn. Er is wel overleg mogelijk tussen de gemeente en de Informatie en Communicatie Technologie Organisatie. Van deze organisatie krijgt de gemeente bericht over de plaatsing van een C2000-mast.

3. Bestaand beleid en toepasselijke wet- en regelgeving

Voor de plaatsing van antenne-installaties gelden diverse beleidsstukken, wetten en regels. Dit hoofdstuk laat stapsgewijs zien welke deze zijn en wat voor invloed deze kunnen hebben op de plaatsing van antennemasten binnen de gemeentegrenzen.

3.1 Het Nationaal Antennebeleid

In het Nationaal Antennebeleid zijn landelijke afspraken gemaakt waaraan de plaatsing van de antennes moeten voldoen. Doel van het Nationaal Antennebeleid is voldoende ruimte bieden voor het plaatsen van antennes. Tegelijkertijd dient men rekening te houden met aspecten als milieu, veiligheid en ruimtelijke ontwikkeling. Het Nationaal Antennebeleid geeft regels voor alle antennes, één van de belangrijkste en meest gebruikte zijn de antennes voor mobiele telecommunicatie. De Tweede Kamer heeft het beleid in mei 2001 goedgekeurd, sinds deze datum gelden er nieuwe regels voor het plaatsen van antennes. Deze regels zijn alleen van toepassing voor de plaatsing van nieuwe antennes, niet voor bestaande.

Belangrijkste punten in het Nationaal Antennebeleid zijn:

- Voor antenne-installaties tot en met vijf meter op en/of aan objecten hoger dan 9 meter is in beginsel geen bouwvergunning nodig, tenzij het gaat om een monumentaal pand of beschermd dorps- stadgezicht;
- Om hogere antenne-installaties tot 40 meter te kunnen bouwen is een lichte bouwvergunning vereist.

3.2 Convenant

Het convenant is in het kader van het Nationaal Antennebeleid betreffende vergunningsvrije antenne-installaties voor mobiele communicatie opgesteld. Deze is getekend door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, de Minister van VROM, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de drie operators voor mobiele communicatie (T-Mobile, KPN Mobile, Vodafone). Deze laatste groep heeft zich verenigd in MoNet. In toekomst zullen er wellicht nieuwe spelers tot de markt gaan toetreden.

Het convenant bestaat uit afspraken om met name de plaatsing van de vele vergunningsvrije antennes in goede banen te leiden. Deze materie is voor vele disciplines belangrijk, juristen, stedenbouwkundigen, planologen en vergunningverleners.

In het convenant worden in hoofdzaak drie onderwerpen behandeld welke relevant zijn voor het ontwikkelen van het gemeentelijke antennebeleid;

- het plaatsingsplan
- de visuele inpasbaarheid
- de instemmingprocedures voor bewoners

Plaatsingsplan

Ieder jaar wordt (in beginsel) door MoNet een plaatsingsplan verstuurd naar de gemeente. Het plan bestaat uit een plattegrond van de gemeente met daarop alle bestaande en geplande antenne-opstelpunten. Met behulp van cirkels worden de zoekgebieden voor de opstelpunten aangemerkt, hierbinnen dient een opstelpunt te worden gevonden. In een tekstuele toelichting worden per antenne-opstelpunt technische en ruimtelijke specificaties gegeven. De regels van het convenant zijn bedoeld voor de vergunningsvrije antenne-installaties maar voor de volledigheid zijn ook de vergunningsplichtige antenne-installaties opgenomen in het plaatsingsplan.

Het plaatsingsplan wordt ter informatie toegezonden aan de gemeente, deze kan het plan vervolgens gaan bespreken. Een onderwerp voor discussie zou bijvoorbeeld kunnen zijn een locatievoorstel voor de invulling van een op de kaart aangeduid zoekgebied. Het plaatsingsplan kent strikte procedures met een beperkte reactietermijn. De gemeente dient binnen vijftien werkdagen schriftelijk te reageren. Het doel hiervan is overeenstemming te bereiken over de locaties. Na deze gesprekken wordt het plaatsingsplan als vaststaand beschouwd, inclusief de punten waarover nog geen overeenstemming is bereikt. Nadat een eventueel gesprek of als de reactietermijn is verlopen, verstuurt MoNet een brief met de mededeling dat zij het plaatsingsplan voor 1 jaar hebben vastgesteld.

De beleidsruimte van de gemeente is zeer beperkt, de gemeente hoeft niet in te stemmen met het plaatsingsplan en het plan heeft geen enkele status voor vergunningverlening. Er mogen geen vergunningsvrije antenne-installaties worden geplaatst als deze niet op het plaatsingsplan staan aangegeven.

Visuele inpasbaarheid

In het convenant is geregeld dat gemeenten onder het motto van “visuele inpasbaarheid” een beperkt aantal objectieve eisen mag stellen aan de kleurstelling van nog op te richten vergunningsvrije antenne-installaties. Deze eisen dienen wel te worden opgenomen in de gemeentelijke welstandnota. Voor vergunningsplichtige antenne-installaties kunnen daarnaast aanvullende welstandseisen worden aangenomen.

Instemmingprocedure

Onderdeel van het convenant is het instemmingsrecht van bewoners. De regeling is met name van toepassing op huurders. Nadat de eigenaar van een woongebouw toestemming heeft verleend voor het plaatsen van een antenne-installatie op of aan het gebouw, moet door de eigenaar en operators gezamenlijk een stemmingsronde worden georganiseerd. Dit is een verplicht te doorlopen procedure welke is opgenomen in het convenant. Kort samengevat houdt deze procedure in dat wanneer na de instemmingprocedure meer dan de helft van de bewoners tegen de plaatsing is deze niet mag doorgaan.

De procedure is een privaatrechtelijke kwestie tussen bewoners, eigenaar van het gebouw en de operator (en een publiekrechtelijke component via het Covenant). De gemeente is hierin geen partij en kan in deze ook geen invloed uitoefenen. Wanneer een antenne-installatie zonder de te volgen procedure op een woongebouw wordt geplaatst, kunnen de bewoners via de rechter verwijdering eisen van de geplaatste antenne-installatie.

3.3 Wet ruimtelijke ordening

Een bouwvergunning voor een antenne-installatie kan alleen worden verleend als het bestemmingsplan dit toelaat of met het behulp van een vrijstellingsprocedure, onder de nieuwe Wro een ontheffing of projectbesluit (mast hoger dan 40 meter). Voor elk afzonderlijk verzoek zal een vrijstellingsprocedure oftewel een ontheffing of projectbesluit (mast hoger dan 40 meter) worden verleend.

Om meer duidelijkheid te geven over de specifieke overwegingen zijn deze aspecten van verantwoorde inpasping in de omgeving nader uitgewerkt in hoofdstuk 5. De uitgangspunten van het antennebeleid.

3.4 Woningwet

Door wijzigingen in de Woningwet hoeft niet meer voor elke antenne-installatie een bouwvergunning te worden aangevraagd. Woningwet onderscheidt drie soorten bouwwerken:

- Bouwvergunningvrije bouwwerken;
- Licht bouwvergunningsplichtige bouwwerken;
- Regulier bouwvergunningsplichtige bouwwerken.

Per bouwwerk zal hieronder een uitleg worden gegeven.

Bouwvergunningvrije bouwwerken

Met het wijzigen van de Woningwet zijn de antenne-installaties tot en met vijf meter hoogte (gemeten vanaf de voet van de mast) op en/of aan objecten hoger dan 9 meter per 15 augustus 2002 bouwvergunningvrij geworden. Ook andere antenne-installaties zijn in sommige gevallen bouwvergunningvrij indien ze niet hoger zijn dan 5 meter. Ook schotelantennes (geplaatst achter de voorgevel), antennemasten voor het C2000 (het communicatiesysteem voor hulpverleningsdiensten) en de antennemasten voor elektronische waarschuwing en alarmering van rampen kunnen zonder bouwvergunning geplaatst worden.

Licht bouwvergunningsplichtige bouwwerken

Voor antenne-installaties tot veertig meter hoogte geldt vanaf 1 januari 2003 een lichte bouwvergunning. Deze vergunning onderscheidt zich op verschillende punten van de reguliere bouwvergunning, de aanvraag wordt o.a. aan minder zaken getoetst

Regulier bouwvergunningsplichtige bouwwerken

Voor alle antenne-installaties die hoger zijn dan veertig meter is een bouwvergunning nodig. De enige uitzondering hierop zijn de antenne-installaties voor het communicatiesysteem C2000. De Woningwet stelt dat een aanvraag voor een reguliere bouwvergunning getoetst moet worden aan het Bouwbesluit, de gemeentelijke bouwverordening, de 'redelijke eisen van welstand' (indien een welstandsnota aanwezig is) en het bestemmingsplan.

3.5 Telecommunicatiewet

In het kader van de liberalisatie van de telecommunicatiemarkt werd eind 1998 de Telecommunicatiewet (TW) van kracht. Voor de gemeente betekende deze wet o.a.: een nieuwe coördinatietaak bij het leggen, in stand houden en opruimen van kabels in de openbare grond. De Telecommunicatiewet verplicht voorts de operators te voldoen aan de redelijke verzoeken tot medegebruik van antennemasten, het site-sharing. Hierdoor kan het aantal antennemasten beperkt blijven.

3.6 Wet Milieubeheer

Volgens de Wet Milieubeheer is het voor antenne-installaties met een opgenomen vermogen van meer dan vier kilowatt een milieuvergunning nodig. Antenne-installaties voor mobiele telecommunicatie, hebben over het algemeen een vermogen van minder dan vier kilowatt. Hiervoor is dan ook geen milieuvergunning nodig. Antennes van omroepzenders of C2000 systemen hebben vaak wel een vermogen van meer dan vier kilowatt. Voor deze antenne-installaties moet wel een vergunning worden aangevraagd in het kader van de Wet Milieubeheer.

3.7 Monumentenwet 1988

Voor het bouwen van een antenne-installatie op of aan monumenten als bedoeld in de Monumentenwet 1988 of in een provinciale of gemeentelijke monumentenverordening is altijd een bouwvergunning nodig, dit is een lichte bouwvergunning. Dit geldt ook voor het plaatsten van een antenne-installatie in een door het Rijk aangewezen beschermd stads- of dorpsgezicht. In deze gevallen is het ook noodzakelijk een aanvraag monumentenvergunning in te dienen naast de bouwaanvraag.

4. Antenne-installaties en gezondheid

Mobiele telecommunicatie maakt gebruik van elektromagnetische velden. Er is een maatschappelijke discussie ontstaan omtrent de effecten daarvan op de gezondheid. Deze discussie doet zich extra voor wanneer mensen zich veel in de nabijheid van een antenne-installatie bevinden.

4.1 Standpunt Gezondheidsraad, GGD Nederland, Rijksoverheid en EU

Het standpunt van de Gezondheidsraad en het landelijk centrum medische milieukunde van de GGD Nederland luidt; de kans op gezondheidseffecten als gevolg van blootstelling aan elektromagnetische velden van antenne-installaties zeer gering is.

De Rijksoverheid is deze mening ook toegedaan en ziet geen aanleiding om het beleid ten aanzien van antennes te herzien. Er zijn, volgens de huidige inzichten, geen (gezondheids)redenen om antenne-installaties niet te plaatsen en/of blootstellingslimieten te verlagen.

In het Nationaal Antennebeleid, door het kabinet vastgesteld in 2000, wordt ten aanzien van de volksgezondheid geconformeerd aan de Aanbeveling van de Raad van Ministers van de Europese Unie van 1999. De aanbeveling geeft concrete normen voor een maximale blootstelling van de bevolking aan radiofrequente elektromagnetische velden die de gezondheid niet in gevaar brengt, zogenoemde "blootstellinglimieten". Het Rijk heeft zich op advies van de Gezondheidsraad hieraan geconformeerd. In een convenant zijn de afspraken tussen de operators voor mobiele telefonie, de VNG en de Rijksoverheid vastgelegd. Hierin staat dat operators de vastgestelde limieten niet mogen overschrijden en hiervoor zorg moeten dragen.

4.2 Standpunt Rijk

Het Ministerie van VROM stelt dat het oordeel over mogelijke gezondheidsrisico's aan hen is voorbehouden en zich niet leent voor beoordeling door het gemeentelijk of provinciaal bestuur. Bij het verlenen van een vrijstelling/ontheffing van een bestemmingsplan of een bouwvergunning, dient het college alle relevante belangen af te wegen. Voor wat betreft de bezorgdheid omtrent mogelijke gezondheidsrisico's is er geen enkele beleidsruimte voor de gemeente. De gemeente kan de plaatsing van antenne-installaties niet tegen te houden enkel op basis van deze bezorgdheid omtrent de gezondheidsrisico's.

De blootstellinglimieten zijn immers Europees vastgesteld en worden door het Rijk en de Gezondheidsraad onderschreven. Rechtspraak (zie 4.3, uitspraken Raad van State) heeft inmiddels uitgewezen dat de beschikbare onderzoeksresultaten mogen worden gebruikt. Weigering van plaatsing van antennemasten om gezondheidsredenen is door gemeenten niet toegestaan.

4.3 Jurisprudentie inzake gezondheidsaspecten, Raad van State

Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Almelo over het verlenen van een vrijstelling en een bouwvergunning door de gemeente Haaksbergen voor het oprichten van een GSM-mast. “Het college heeft ten aanzien van mogelijke gezondheidsrisico’s als gevolg van het bouwplan gebaseerd op het advies van de gezondheidsraad van 28 juni 2004, naar aanleiding van het onderzoek van TNO september 2003 naar de effecten van onder meer GSM-signalen op het welbevinden en op de cognitie. De conclusie van dat advies is dat op grond van de resultaten uit het TNO-onderzoek niet kan worden vastgesteld of een oorzakelijk verband bestaat tussen blootstelling aan elektromagnetische velden enerzijds en vermindering van het welbevinden of schade aan de gezondheid anderzijds. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het college het advies van de Gezondheidsraad aan het bestreden besluit ten grondslag heeft mogen leggen. Zaaknummer 200804792/1, 18 maart 2009.

Hoger beroep van de gemeente Noordoostpolder tegen de uitspraak van de rechtbank Zwolle. “De Afdeling acht het niet aannemelijk dat het advies van de Gezondheidsraad op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en/of inhoudelijk onjuist is. Het college heeft het advies van de Gezondheidsraad dan ook aan het bestreden besluit ten grondslag mogen leggen”. Zaaknummer: 200607510/1, 4 juli 2007.

Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Leeuwarden over het verlenen van een bouwvergunning aan T-Mobile door de gemeente Leeuwarden. “De enkele stelling van appellant dat gezondheidsrisico’s niet zijn uitgesloten, betekent niet dat het college om die reden niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten de gevraagde vrijstelling te verlenen”. Zaaknummer: 200606703/1, uitspraak van 13 juni 2007.

Hoger beroep van gemeente Bronckhorst en T-Mobile tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van rechtbank Zutphen. “In de geuite vrees voor gezondheidsrisico’s door UMTS-straling had de gemeente geen aanleiding moeten vinden om de vrijstelling voor de zendmast te weigeren. De gemeente heeft in redelijkheid aansluiting kunnen zoeken bij het standpunt van de regering dat de voorhanden zijnde onderzoeken geen aanleiding geven de plaatsing van UMTS-masten bij woonbebouwing te voorkomen. Zaaknummer: 200508690/1, 19 juli 2006.

5. Uitgangspunten antennebeleid

De uitgangspunten van het antennebeleid van de gemeente Nieuwkoop zijn er op gericht, er voor te zorgen dat antenne-installaties niet overal worden geplaatst. Zodat deze niet zullen leiden tot overlast (bv. horizonvervuiling, verkeerde ruimtelijke inpassing). Het beleid van de gemeente dient daarom enerzijds gericht te zijn op het mogelijk maken van de realisering van een dekkend netwerk met voldoende capaciteit voor de aanbieders, zulks ook in het belang van de gebruikers. Anderzijds moeten in dat beleid ook andere belangen worden betrokken. Te weten die van de belanghebbenden, van een goede leefomgeving, van het landschapsschoon in het buitengebied en van de stedenbouwkundige aspecten.

5.1 Bestaande antennemasten

Momenteel zijn er vier antennemasten binnen de gemeente Nieuwkoop. Belangrijke vraag is of de inwoners daadwerkelijk overal mobiel kunnen communiceren. Dit is afhankelijk van twee zaken: volledige dekking en voldoende capaciteit. Volledige dekking betekent dat men overal bereik moet hebben. Voldoende capaciteit houdt in dat op plaatsen waar intensief (veel mensen tegelijk) wordt gebeld voldoende antenne-installaties staan. Een antenne-installatie kan namelijk een gelimiteerd aantal “gesprekken” tegelijk aan. Dit betekent dat er bijvoorbeeld rond drukke gebieden (bv. treinstations, winkelcentra etc.) meer antenne-installaties moeten worden geplaatst, omdat veel mensen hier gelijktijdig willen communiceren. Gezien het bovenstaande is geen maximaal aantal antenne-installaties aan te geven voor de gemeente. Hoe meer mensen mobiel gaan communiceren, hoe meer antenne-installaties er geplaatst zullen moeten worden.

5.2 Algemene criteria voor het plaatsen van vergunningplichtige antenne-installaties

- Antenne-installaties worden zoveel mogelijk geplaatst daar waar de behoefte het grootst is en het bereik optimaal is, ook wordt er gekeken naar mogelijk naar gebieden met een kleine bebouwingsdichtheid. Operators moeten waar mogelijk gebruik maken van elkaars masten (site-sharing), opdat het totaal aantal masten beperkt blijft tot het noodzakelijke;
- De gemeente streeft naar een zo min mogelijk aantal antennemasten binnen de gemeentegrenzen. Uitgangpunt van de gemeente is er voor zorg te dragen dat er een volledige dekking en capaciteit is om de gehele gemeente te bedienen;
- Vrijstaande antennemasten mogen bij voorkeur niet hoger zijn dan 40 meter, tenzij technische redenen een afwijkende afmeting noodzakelijk maken (site-sharing bevorderen);
- Ter voorkoming van onevenredige landschappelijke/ruimtelijke verstoring, bestaat de voorkeur voor plaatsing van enkele hogere masten boven meerdere lagere masten.

5.3 Stedenbouwkundige criteria

- De afbreuk aan de visuele kwaliteit door antenne-installaties van de gebieden en bouwwerken die in een beschermd dorps- stadsgezicht of in een landschappelijk, cultuurhistorisch of architectonisch opzicht een bijzondere waarde vertegenwoordigen, of die een representatieve functie vervullen in winkelgebieden en op bedrijventerreinen zal worden beperkt. Voor elk verzoek zal een belangenafweging worden gemaakt;
- De antenne-installaties, evenals de bijbehorende technische installaties en de bedrading, moeten door middel van zorgvuldige materiaal- en kleurkeuze in de omgeving worden ingepast, de voet van de mast dient waar mogelijk uit het zicht te worden onttrokken;
- Er dient te allen tijde aandacht besteed te worden aan de voet van de mast: De techniekkast wordt geïntegreerd in de bebouwing, en wanneer dit niet mogelijk is, is de kleur van de techniekkasten neutraal en valt weg bij het hoofdgebouw. Met name wanneer de techniekkasten op de grond geplaatst worden is het goed mogelijk deze aan het gezicht te onttrekken door er bijvoorbeeld een haag omheen te zetten. Op deze manier wordt het straatbeeld zo min mogelijk bepaald door de aanwezige kasten;
- Bij plaatsing in een woonwijk dient een afzonderlijke stedenbouwkundige afweging gemaakt te worden. Hierin dient gekeken te worden naar plaatsing in relatie tot de omgeving, de zichtbaarheid van dichtbij en veraf, de visuele inpasbaarheid.

Wil men in bijzondere gevallen van de algemene en visuele criteria afwijken, dient men dit beargumenteerd (stedenbouwkundig/visueel/noodzaak/toekomstige ontwikkelingen) te doen. Per verzoek zal worden onderzocht of de gemeente haar medewerking wil verlenen.

5.4 Procedure

Wettelijk voorgeschreven procedure:

Indien het bouwplan voor het oprichten van een antennemast (niet hoger dan 40 meter) niet past in het bestemmingsplan is een ontheffing (vrijstelling in de oude WRO) van het bestemmingsplan nodig. Volgens artikel 3.23 van de Wet ruimtelijke ordening. De bevoegdheid over het al dan niet meewerken aan een ontheffing is wettelijk toegekend aan het college van burgemeester en wethouders.

Wanneer het college besluit medewerking te verlenen aan een ontheffing wordt dit besluit gepubliceerd in het regionaal dagblad (Witte Weekblad) en op de website van de gemeente. Indien gewenst, kan er voordat de ontheffing wordt verleend, door de aanvragers een informatieavond worden georganiseerd. Het nationaal antennebureau zal hier ook aanwezig zijn om belanghebbenden te informeren. De gemeente Nieuwkoop hecht er belang aan dat dit op een zorgvuldige manier gebeurt. Daarnaast kunnen er metingen worden verricht door het antennebureau na plaatsing van de antennemast.

De dag na publicatie worden de stukken behorend bij het ontwerpbesluit voor de duur van zes weken ter inzage gelegd. Een ieder heeft de mogelijkheid mondelinge of schriftelijke zienswijze in te dienen. Wanneer zienswijzen worden ingediend zal een zienswijzenverslag worden opgesteld waarin de zienswijzen worden overgenomen, dan wel weerlegd. Op basis van het ontwerp en het zienswijzenverslag neemt het college een besluit over het al dan niet verlenen van een ontheffing. Dit besluit wordt per brief medegedeeld aan een ieder die zienswijze heeft ingediend. Tegen het besluit is beroep bij de rechtbank mogelijk.

Bronvermelding

www.antennebureau.nl

www.antenneregister.nl

www.delft.nl

www.ez.nl

www.ggd.nl

www.gr.nl

www.infomil.nl

www.milieugezondheid.nl

www.milieucentraal.nl

www.minszw.nl

www.monet-info.nl

www.mookemiddelaar.nl

www.rivm.nl/milieuportaal

www.vrom.nl/antennes

www.who.int/emf